

مردم و جنگ

چشم اندازهایی از ۱۶ کشور

ICRC

FOCUS

Not for Sale

در کنار پروژه جهانی «مردم و جنگ» که توسط کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در ۱۶ کشور صورت گرفت، چند نظرسنجی مرتبط دیگر نیز در مقیاس‌های کوچک‌تر توسط ۸ جمعیت همکار از نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر در کشورهای متبوعشان انجام شد. برای کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید به تارنمای آنها (به شرح ذیل) مراجعه فرمایید: صلیب سرخ استرالیا، صلیب سرخ کانادا، صلیب سرخ دانمارک، صلیب سرخ فنلاند، صلیب سرخ ایتالیا، صلیب سرخ هلند، صلیب سرخ نروژ و صلیب سرخ سوئد.

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

International Committee of the Red Cross

تهران، الهیه، خیابان شهید شریفی منش، جنب

بیمارستان اختر، بن‌بست آذر، پلاک ۴

تلفن: ۴-۲۲۶۴۵۸۲۱ / فکس: ۲۲۶۰۰۵۳۴

وب سایت: www.icrc.org

ایمیل: teh_teheran@icrc.org

© کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، اردیبهشت ۱۳۹۶

عکس روی جلد: M. Saman/Magnum Photos for ICRC

شکل‌های ترسیم‌شده: Yona Lee SA

ICRC

مقدمه

به قلم پیتر مائورر، ریاست کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

بیمارستان‌ها و دیگر خدمات حیاتی بوده‌ام. مردمی که با آنان هم‌صحبت شدم همان نظراتی را داشتند که در این گزارش بازتاب داده شده است. اکثریت کسانی که از کشورهای جنگ‌زده در نظرسنجی شرکت کردند براین باورند که باید محدودیت‌هایی بر نحوه انجام جنگ اعمال شود. نتایج نیز حاکی از آن است که کسانی که بدترین تجربه را از جنگ داشته‌اند باور دارند که قوانین می‌توانند موجب نجات جان‌ها شود. این یافته‌ها باید برای همه ما الهام‌بخش تلاش بیشتری در جهت حصول اطمینان از رعایت قوانین جنگی باشند.

همچنین به نظر می‌آید مردم معتقدند که رهبران نظامی و رزمندگان تحت فرمان مستقیم آنان بیشترین تأثیر را بر رفتار پیکارجویان دارند. این امر نشانگر اهمیت نقش بی‌بدیل کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در گفتگو با همه طرفین و افزایش آگاهی نسبت به قوانین جنگ (که به نام حقوق بین‌المللی بشردوستانه نیز شناخته می‌شود) است. البته، باید اذعان داشت که اگر ما بخواهیم باور به قانون را تقویت کنیم، دولت‌ها باید از مجازات ناقضان آن اطمینان کافی حاصل کنند.

قوانین جنگ محدودیت ایجاد می‌کنند. جنگ‌های بدون محدودیت، جنگ‌های بی‌انتهاستند و این به مثابه زجر بی‌پایان خواهد بود. ما هیچ‌گاه نباید به خود اجازه دهیم تا نسبت به آلام بشری بی‌تفاوت شویم.

گوش فرادادن به دیدگاه‌های مردم بخشی حیاتی از کار ما در خطوط مقدم است. گزارش مردم و جنگ در سال ۲۰۱۶، که بر اساس نظرسنجی انجام گرفته توسط مؤسسه بین‌المللی وین/گالوپ (WIN/Gallup) و همکاران محلی آن از ژوئن تا سپتامبر ارائه شد، بازتاب‌دهنده نظرات ۱۷ هزار نفر از ۱۶ کشور است. این یافته‌ها از یک سو امید را در دل زنده می‌کنند و از سوی دیگر نگران‌کننده هستند.

این گزارش در زمان مهمی به دست آمده است. در دو دهه اخیر شاهد ویرانی‌های ناشی از درگیری‌های مسلحانه با پیامدهایی ویرانگری بوده‌ایم. امروزه جنگ‌ها موجب از هم پاشاندن بخش‌های بزرگی از جهان می‌شوند. همان‌طور که از نظرسنجی برمی‌آید، تعداد فزاینده‌ای از مردم مرگ غیرنظامیان را به عنوان جزء لاینفکی از جنگ به حساب می‌آورند. در همین حال، اثربخشی و تعمیم‌پذیری کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی به آنها، که قواعد آنها به دنبال صیانت از غیرنظامیان، زندانیان و مجروحین در زمان جنگ است، در حال حاضر بیش از هر زمان دیگری در دوران معاصر مورد پرسش قرار می‌گیرد. چنین روندی نگران‌کننده است.

در همین حال، توافقی جهانی در رابطه با حق برخورداری همه مردم از مراقبت‌های درمانی در زمان درگیری وجود دارد. همچنین اکثریت قابل توجهی از مردم حمله به بیمارستان‌ها، آمبولانس‌ها و کارکنان بخش درمان را محکوم و مذمت می‌کنند.

من از مناطق درگیر در سوریه، یمن، نیجریه و افغانستان بازدید کرده‌ام و به چشم خود شاهد تأثیرات دردناک حمله به غیرنظامیان،

Peter Maurer

چشم انداز من

به قلم ژیل دالی، عکاس-خبرنگار

پس از طی دوران نقاهت، بار دیگر به افغانستان بازگشتم. در مرکز اعضای مصنوعی کمیته بین المللی صلیب سرخ، عتیق الله ۷ ساله را دیدم که داشتند پای مصنوعی برایش نصب می کردند. او چند ماه قبل، در راه مدرسه، بر روی یک مین پا گذاشته و یک دست و یک پای خود را از دست داده بود. بسیار دردناک بود پسری را ببینم که در حالت عادی باید مشغول بازی با دوستانش باشد، اما اکنون به سختی چند قدم برمی دارد.

و اما چرا من هنوز به کارم ادامه می دهم؟ دلیل آن ساده است: به خاطر کودکانی مانند عتیق الله. همان طور که مشغول عکاسی از او بودم، به دردی که هر روز، چه از نظر جسمانی و چه از نظر روحی در وجودم حس می کنم می اندیشیدم، و از خود می پرسیدم چرا یک پسر باید همان رنجی را تجربه کند که من تحمل می کنم، آن هم به گناه رفتن به مدرسه.

روزانه هزاران کودک ممکن است به مشکل عتیق الله دچار شوند. در زمانی که مناطق بسیاری دستخوش درگیری هستند و اصول رفتاری به طرز فزاینده نادیده گرفته می شوند، ما باید به منظور حفظ جان غیرنظامیان، تأکیدی دوجندان بر اهمیت رعایت قوانین جنگی داشته باشیم.

من به مدت یک دهه به عنوان عکاس به مستندسازی آثار مخرب جنگ بر غیرنظامیان پرداختم. از آنگولا گرفته تا غزه و از عراق تا کامبوج، شاهد بوده ام که جنگ های مدرن چگونه جسم، ذهن و جان انسان ها را به نابودی می کشانند.

در سال ۲۰۱۱، هنگام کار در افغانستان، داستان خود من بازتاب زندگی کسانی شد که از آنها مستند می ساختم. وقتی در قندهار بودم، بر روی یک مین پا گذاشتم. آن اتفاق مرا تا لبه پرتگاه مرگ برد و موجب قطع شدن سه عضو بدنم شد.

به مدت یک سال در بیمارستان و در حال درمان جراحی هایم بودم. زندگی من به شکل غیرقابل تصویری تغییر کرده بود. به من گفته شد که دیگر نمی توانم راه بروم و یا به تنهایی زندگی کنم. با این حال، ۱۸ ماه بعد به طرز معجزه آسایی خود را باز یافتم و به سر کارم برگشتم و رفته رفته دریافتم که این جراحی در واقع موهبتی به زندگی من بخشیده، بدین معنا که همدلی و درک به مراتب بیشتری نسبت به کسانی که از آنها عکاسی می کردم در وجود من ایجاد کرده بود.

یکی از مهم ترین ابعاد کار من، وقت گذاشتن و گوش سپردن به ماجراهای شخصی افرادی است که از درگیری متأثر شده اند. گزارش مردم و جنگ در سال ۲۰۱۶، بینش عمیقی نسبت به درکی که از جنگ وجود دارد و آنچه برای محدود کردن تأثیرات آن بر غیرنظامیان باید انجام گیرد، به دست می دهد.

P.-J. De Pute/CRIC

رعایت قوانین جنگ برای جلوگیری از
آلام غیرنظامیان ضروری است.

از ژوئن تا سپتامبر ۲۰۱۶، از ۱۷ هزار نفر در ۱۶ کشور پرسش‌هایی راجع به دیدگاهشان درباره طیفی از مسائل مرتبط با جنگ پرسیده شد. این نظرسنجی توسط مؤسسه بین‌المللی وین/گالوپ و شرکای آنان در کشورهای مذکور انجام گرفت. برخی از سؤالات در صفحات بعد، دقیقاً همان‌هایی هستند که در طول نظرسنجی پرسیده شدند و در کنار آن‌ها، نمودارهایی برای تفکیک پاسخ شرکت‌کنندگان درج شده است. تعدادی پرسش‌های مشابه نیز در نظرسنجی مردم و جنگ که قریب به ۲۰ سال پیش در سال ۱۹۹۹ انجام شد بکار رفتند، که امکان مقایسه را در گذر زمان ایجاد کرده‌اند.

یافته‌های کلیدی

درخواست برای عمل

- کسانی که در کشورهای متأثر از جنگ زندگی می‌کنند عقیده دارند قانون مهم است. بیش از دو-سوم پاسخ‌دهندگان معتقدند که کماکان اعمال محدودیت بر جنگ امری منطقی است. قریب به نیمی از پاسخ‌دهندگان بر این باورند که کنوانسیون‌های ژنو هنوز هم از وخیم‌تر شدن جنگ‌ها جلوگیری می‌کند.
- نتایج نظرسنجی نشان می‌دهد که خشونت علیه مراکز درمانی غیرقابل قبول است. بیش از سه-چهارم پاسخ‌دهندگان معتقدند حمله به بیمارستان‌ها، آمبولانس‌ها و کارکنان درمانی اشتباه است.
- در قیاس با سال ۱۹۹۹، میزان پذیرش بیشتری میان مردم ساکن در ۵ کشور عضو دائم شورای امنیت و سوئیس نسبت به اجتناب‌ناپذیر بودن مرگ غیرنظامیان در طول درگیری به‌عنوان بخشی از جنگ وجود دارد.
- در طول دو دهه گذشته، تغییری در نگرش عموم نسبت به شکنجه ایجاد شده است. دو-سوم کل پاسخ‌دهندگان در سال ۲۰۱۶ شکنجه را اشتباه دانستند. اما هنگامی که از آنان به‌طور خاص درباره امکان شکنجه پیکارجو بان دشمن سؤال می‌شد، افراد کمتری نسبت به سال ۱۹۹۹ با آن مخالفت می‌کردند. علاوه بر این، رشد چشمگیری در تعداد کسانی که جواب را نمی‌دانند و یا نمی‌خواهند پاسخ دهند ایجاد شده است.
- میان نظر عامه مردم و سیاست‌ها و اقدامات دولت‌ها و گروه‌های مسلح شکافی ایجاد شده است. نقض قوانین جنگ، شامل هدف قرار دادن غیرنظامیان، کارکنان بشردوستانه و بیمارستان‌ها همچنان ادامه دارد، اما نتایج نظرسنجی به‌وضوح نشان می‌دهد که اکثریت مردم متوجه هستند که این روش‌ها اشتباه است و خدمه و تجهیزات درمانی باید تحت حمایت باشند.

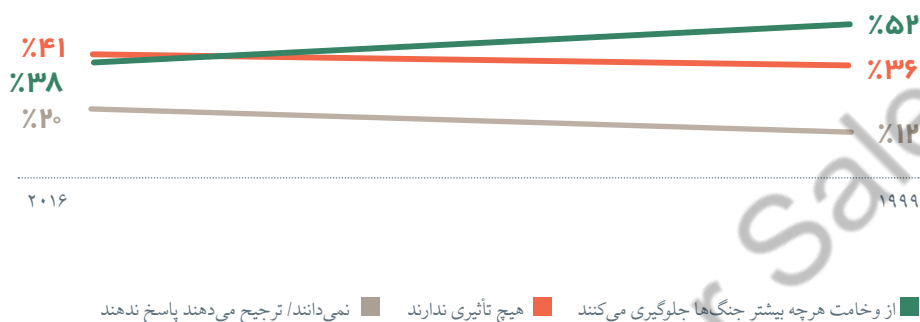
- الزامات همه طرفین یک درگیری، از جمله گروه‌های مسلح غیردولتی، برای احترام و تضمین احترام به جان و کرامت انسانی در چارچوب حقوق بین‌الملل به آنان یادآوری شد. حمایت از طرفین یک درگیری مسلحانه باید منوط به تبعیت آنان از قانون باشد.
- کشورهای و گروه‌های مسلح باید اراده سیاسی بیشتری برای دستیابی به راه‌هایی جهت افزایش میزان رعایت حقوق بین‌المللی بشردوستانه، از جمله از طریق مجازات کسانی که قوانین را نقض می‌کنند، از خود نشان دهند.
- دریغ نمودن خدمات درمانی از مجروحان و بیماران در درگیری‌های مسلحانه، نقض قوانین جنگ است. همه طرفین یک درگیری باید به یاد داشته باشند که طرز برخورد یا رفتار با مردم (از جمله با رزمندگان مجروح دشمن) مهم بوده و می‌تواند بر نحوه توان‌یابی مجدد جوامع بعد از پایان درگیری مؤثر باشد.
- شکنجه تحت هر شرایطی غیرقانونی و غیرقابل قبول است. همه طرفین باید به قانون احترام بگذارند. شکنجه اهانت به بشریت است و سبب ایجاد امنیت بیشتر در جوامع ما نمی‌شود. کسانی که عامل شکنجه هستند باید مورد پیگرد و مجازات قرار گیرند.

نقطه نظرات در رابطه با قوانین جنگ

آیا فکر می‌کنید کنوانسیون‌های ژنو از وخامت هرچه بیشتر جنگ‌ها جلوگیری می‌کنند، یا اینکه هیچ تفاوت ملموسی را به وجود نمی‌آورند؟^۱

از سال ۱۹۹۹، شمار کسانی که باور دارند کنوانسیون‌های ژنو سبب جلوگیری از وخامت بیشتر جنگ‌ها می‌شود به طور چشمگیری کاهش یافته است. البته در سال ۲۰۱۶، قریب به نیمی از مردم کشورهای تحت تأثیر درگیری که از آنها نظرسنجی شد، هنوز معتقدند که کنوانسیون‌های ژنو تأثیرگذار هستند.^۲ تعداد کسانی که اطلاعی از آن ندارند و یا مایل به پاسخگویی نیستند در دو دهه اخیر افزایش پیدا کرده است.

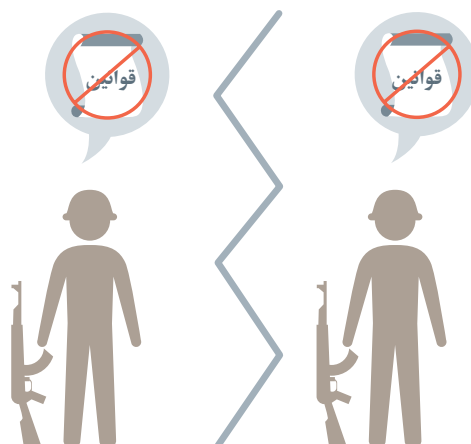
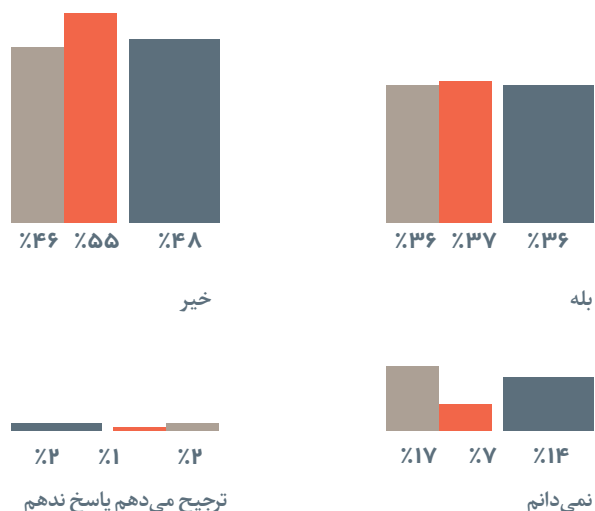
^۱ این سؤال تنها توسط کسانی پاسخ داده شد که از حقوق بین‌المللی بشردوستانه و کنوانسیون‌های ژنو آگاهی داشتند.

^۲ ۴۹٪ از کسانی که در کشورهای متأثر از درگیری مسلحانه زندگی می‌کنند پاسخ دادند که کنوانسیون‌های ژنو از وخامت هرچه بیشتر جنگ‌ها جلوگیری می‌کنند.

اگر پیکارجویان قوانین جنگ را رعایت نکنند، آیا این موضوع این حق را به طرف مقابل نیز می‌دهد که قوانین جنگ را زیر پا بگذارد؟

■ جهانی
■ کشورهای متأثر از درگیری
■ قدرت‌های پنج‌گانه و سوئیس

قریب به نیمی از پاسخ‌دهندگان معتقدند که عدم رعایت هر یک از طرفین، حق نقض قوانین را برای طرف مقابل ایجاد نمی‌کند. این امر به‌ویژه در مناطق متأثر از درگیری مصداق دارد.

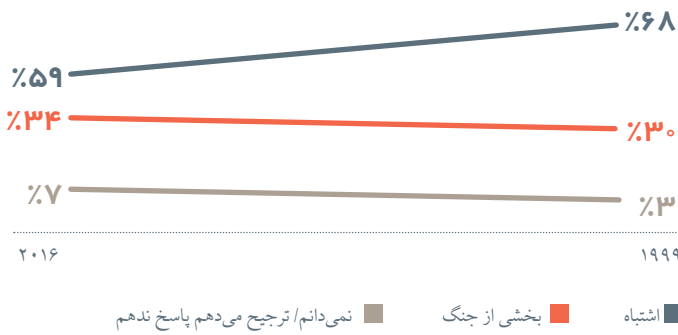

رفتار در جنگ

تکلیف حمله به رزمندگان دشمن در روستاها یا شهرهای پرجمعیت به منظور تضعیف دشمن، آن هم با آگاهی از مرگ بسیاری از غیرنظامیان، چیست؟ آیا این کار اشتباه یا صرفاً بخشی از جنگ است؟

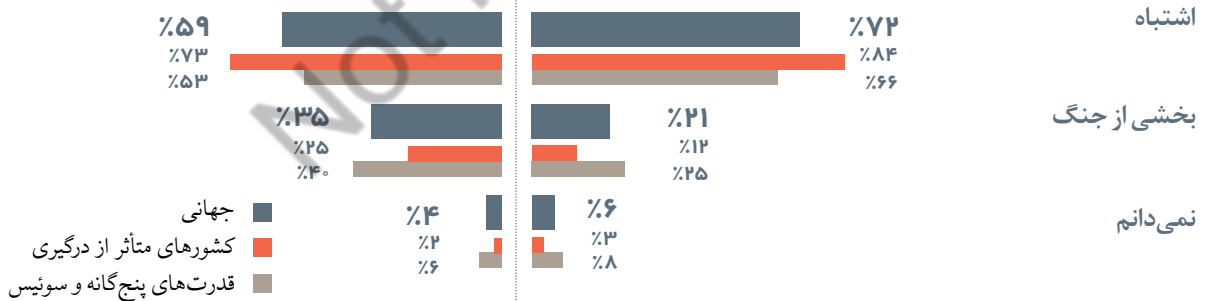
از هر ۱۰ نفر ۶ نفر از پاسخ دهندگان چنین رفتاری را اشتباه می دانند و این روند، کاهشی ۱۰ درصدی نسبت به سال ۱۹۹۹ را نشان می دهد. میان دیدگاه ساکنان کشورهای تحت تأثیر درگیری (که در آنها ۸ نفر از ۱۰ نفر معتقد به اشتباه بودن این رفتار هستند) و ساکنان قدرت های پنج گانه و سوئیس (که نیمی از مردم دیدگاه مشترکی دارند) تفاوت شایانی وجود دارد.^۱

^۱ در نظرسنجی سال ۲۰۱۶، ۷۸٪ از مردم ساکن در کشورهایی که تحت تأثیر درگیری های مسلحانه قرار داشتند و ۵۰٪ از کسانی که در چین، فرانسه، روسیه، انگلستان، ایالات متحده و سوئیس زندگی می کنند گزینه «اشتباه» را انتخاب کردند.

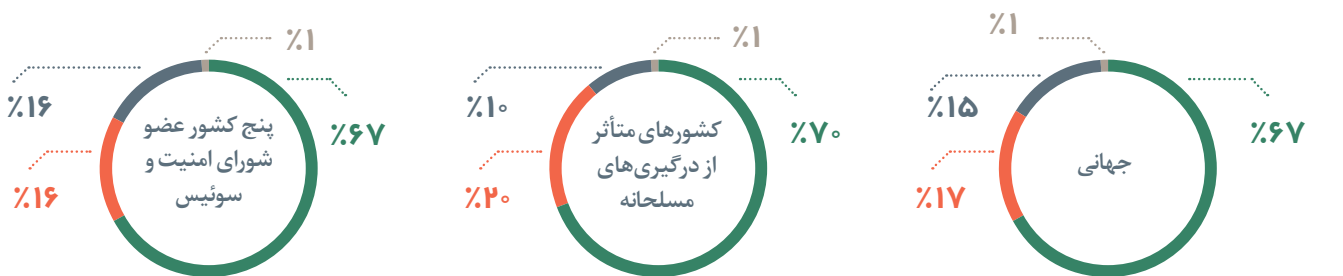
تکلیف حمله به اماکن مذهبی و تاریخی جهت تضعیف دشمن چه می شود؟ آیا اشتباه است یا بخشی از جنگ؟
 امدادگران سازمان های بشردوستانه گاهی در زمان کمک رسانی در مناطق درگیری مجروح یا کشته می شوند. آیا چنین رخدادی اشتباه یا بخشی از جنگ است؟

به طور کلی، اکثریت پاسخ دهندگان به اشتباه بودن آن اعتقاد دارند، به ویژه کسانی که در کشورهای متأثر از درگیری زندگی می کنند. به طور کلی، تنها ۵۹٪ از مردم به اشتباه بودن آن باور داشتند. در ۵ کشور عضو شورای امنیت و سوئیس، تنها بیش از نیمی از پاسخ دهندگان به اشتباه بودن آن اعتقاد داشتند، در حالی که ۴۰٪ دیگر آن را بخشی از جنگ می دانستند.

کنوانسیون های ژنو کمی بعد از جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۴۹ (نزدیک به ۷۰ سال پیش) تنظیم شدند. با این حال، روش های امروزین جنگ بسیار متفاوت هستند. آیا همچنان منطقی است که حد و حدودی بر جنگ اعمال شود؟^۲

به طور کلی، بیش از دو-سوم پاسخ دهندگان هنوز معتقدند که اعمال محدودیت بر جنگ منطقی است. ارقام به دست آمده در کشورهای تحت تأثیر درگیری کمی بالاتر هستند.

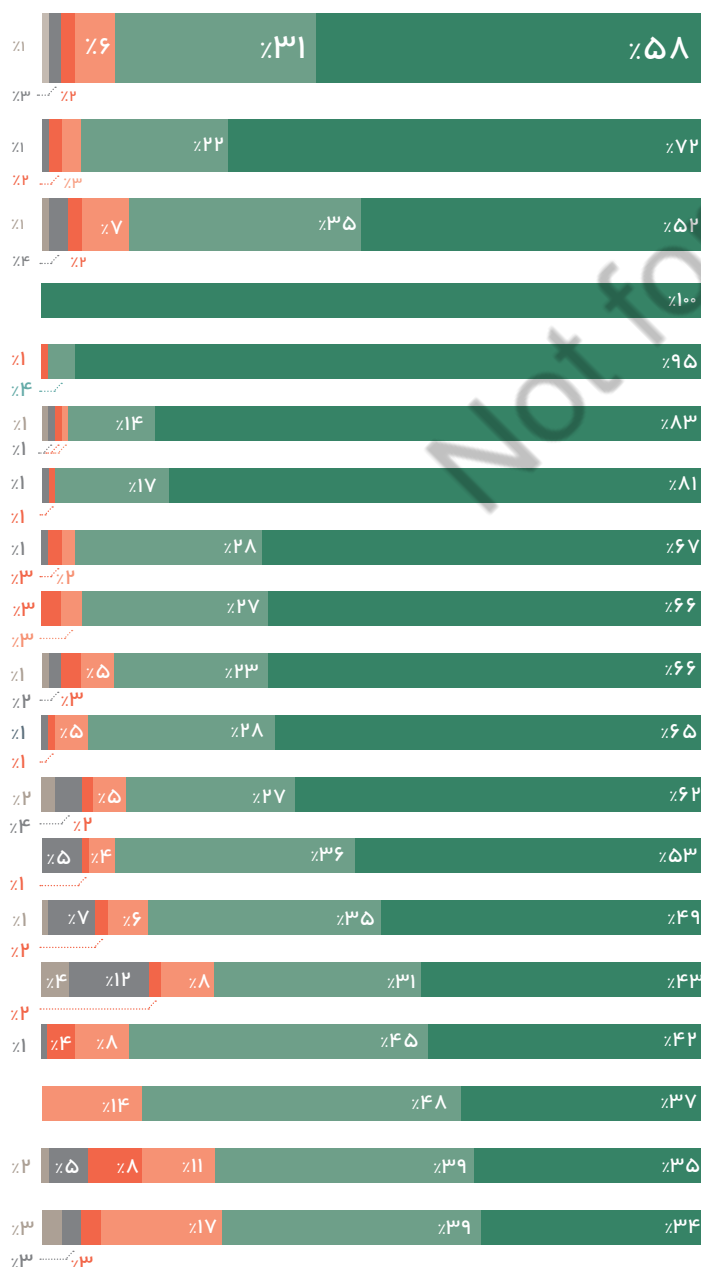
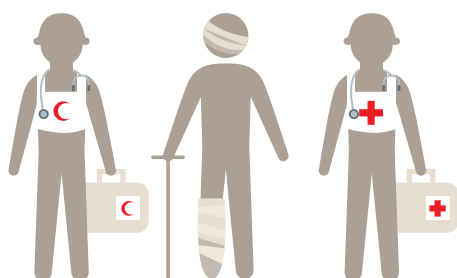
^۲ این سؤال تنها از ۶۷٪ کسانی پرسیده شد که گفته بودند نسبت به حقوق بین المللی بشردوستانه و کنوانسیون های ژنو آگاهی دارند.

بله ■ خیر ■ نمی دانم ■ ترجیح می دهم پاسخ ندهم

مراقبت‌های درمانی در معرض خطر

تا چه حد با گزاره زیر موافق یا مخالف هستید؟
هرکس که در جریان درگیری‌های مسلحانه مجروح یا بیمار شود، حق بهره‌مندی از مراقب‌های درمانی را دارد.

نزدیک به ۹ نفر از ۱۰ پاسخ‌دهنده با اینکه هر کس که در جریان درگیری‌های مسلحانه مجروح یا بیمار شود حق استفاده از مراقبت درمانی را دارد موافق بودند. تقریباً همه کسانی که در کشورهای متأثر از درگیری از آنان نظرسنجی شد، موافق گزاره فوق بودند.

مجموعاً

کشورهای متأثر از درگیری مسلحانه

پنج عضو شورای امنیت و سوئیس

یمن

کلمبیا

اوکراین

افغانستان

فرانسه

نیجریه

سوریه*

سوئیس

روسیه

بریتانیا

ایالات متحده

سودان جنوبی

عراق

چین

اسرائیل

فلسطین

کاملاً موافق

نسبتاً موافق

نسبتاً مخالف

کاملاً مخالف

نمی‌دانم

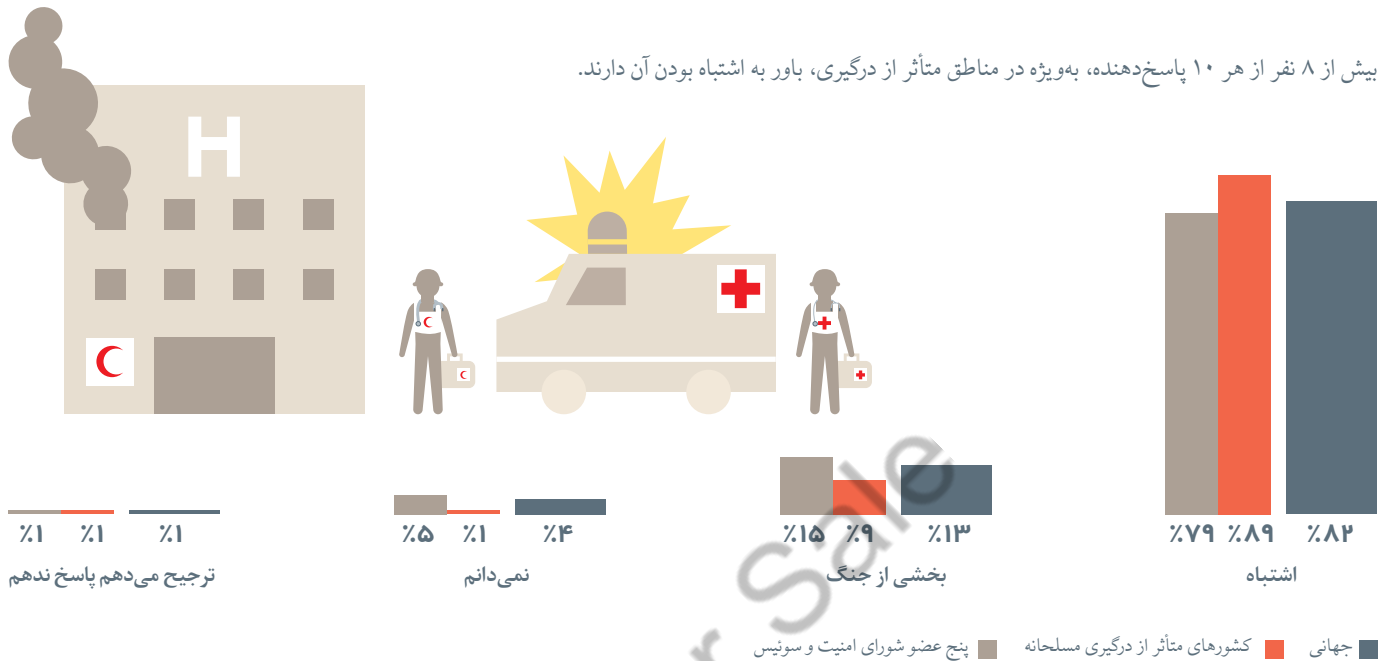
ترجیح می‌دهم پاسخ ندهم

* (سوریه‌های لبنان)

مراقبت‌های درمانی در معرض خطر

و اما حمله به بیمارستان‌ها، آمبولانس‌ها و کارکنان درمانی به منظور تضعیف دشمن؛ آیا چنین کاری اشتباه است یا فقط بخشی از جنگ می‌باشد؟

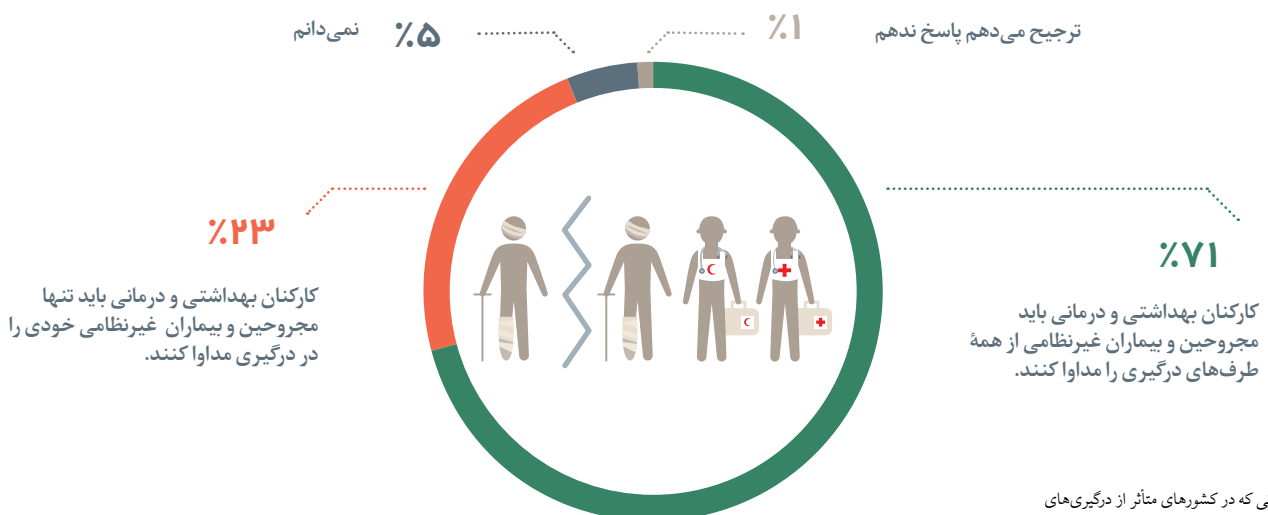
بیش از ۸ نفر از هر ۱۰ پاسخ‌دهنده، به‌ویژه در مناطق متأثر از درگیری، باور به اشتباه بودن آن دارند.

کدام گزینه زیر به بهترین نحو دیدگاه شخصی شما را راجع به درگیری‌های مسلحانه بیان می‌کند؟

- (الف) کارکنان بهداشتی و درمانی باید تنها مجروحین و بیماران غیرنظامی خودی را در درگیری مداوا کنند.
- (ب) کارکنان بهداشتی و درمانی باید مجروحین و بیماران غیرنظامی از همه طرف‌های درگیر را مداوا کنند.

به‌طورکلی، ۷ نفر از هر ۱۰ پاسخ‌دهنده باور دارند که کارکنان درمانی باید مجروحین و بیماران غیرنظامی از همه طرف‌های درگیر را مداوا کنند. با این حال، نزدیک به یک‌چهارم از کسانی که در نظرسنجی شرکت داشتند معتقد بودند که کارکنان درمانی باید تنها مجروحین و بیماران خودی را مداوا کنند. این دیدگاه در کشورهای تحت تأثیر درگیری کمی بیشتر به چشم می‌خورد.*

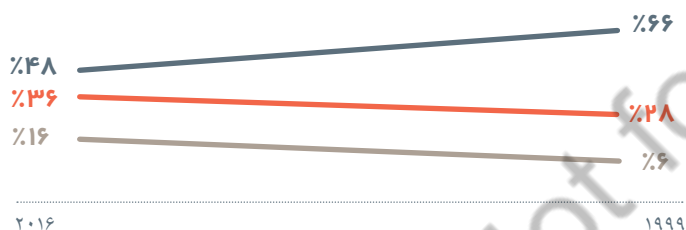
* ۲۵٪ کسانی که در کشورهای متأثر از درگیری‌های مسلحانه زندگی می‌کنند پاسخ دادند که کارکنان درمانی تنها باید افراد خودی را مداوا کنند.

دو-سوم همه پاسخ دهندگان گفتند که شکنجه اشتباه است. اما در قیاس با سال ۱۹۹۹، تعداد کسانی که در سال ۲۰۱۶ معتقد بودند شکنجه پیکارجوی دشمن برای دستیابی به اطلاعات مانعی ندارد، به طور چشمگیری افزایش داشته است. همچنین، تعداد کسانی که اطلاعی از آن ندارند یا ترجیح می دهند پاسخی ندهند شاهد رشد بوده است. در بخش نقطه نظرات نسبت به شکنجه، نظرسنجی حاکی از طیف متنوعی از دیدگاه‌ها در هر ۱۶ کشور بود که در جدول زیر آمده است.

آیا می توان مبارز اسیر دشمن را برای دستیابی به اطلاعات مهم نظامی مورد شکنجه قرار داد؟

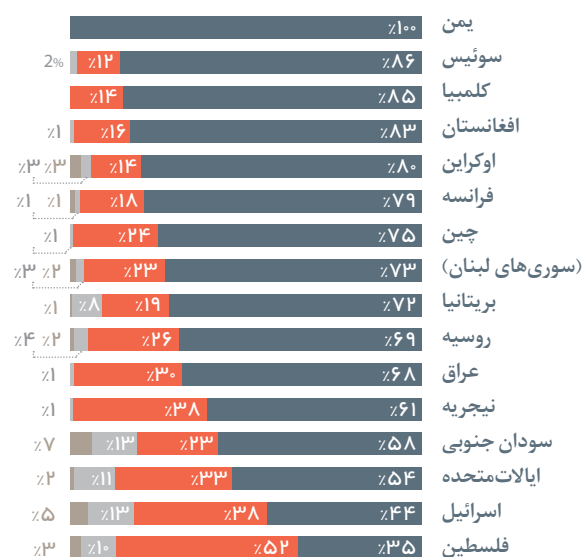
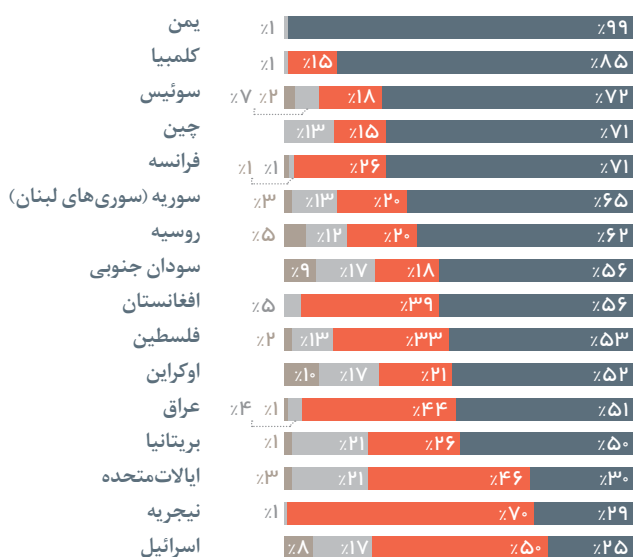
آیا شکنجه اشتباه است یا تنها بخشی از جنگ؟*

ترجیح می دهم پاسخی ندهم ۲٪
نمی دانم ۵٪
بخشی از جنگ ۲۷٪
اشتباه ۶۶٪

خیر ■ بله ■ نمی دانم / ترجیح می دهم پاسخی ندهم

*مقایسه بین سال‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۱۶ ممکن نیست چرا که این پرسش در نظرسنجی اولیه مطرح نشده بود.

خیر ■ بله ■ نمی دانم / ترجیح می دهم پاسخی ندهم

اشتباه ■ بخشی از جنگ ■ نمی دانم / ترجیح می دهم پاسخی ندهم

به نظر شما چرا شکنجه بر افرادی که در معرض آن قرار می‌گیرند تأثیر دارد؟

هنگامی که راجع به تأثیرات مختلف شکنجه سؤال شد، اکثریت قاطع افراد اذعان داشتند که شکنجه پاره‌ای عواقب را به دنبال دارد. شمار بالایی از پاسخ‌دهندگان گفتند که تأثیراتی متوجه هر دو نفر شکنجه شده و شکنجه‌گر می‌شود.

%۴۰

سبب بروز ضربه روحی در شکنجه‌گر می‌گردد.

%۴۳

سبب بروز برخورد غیرانسانی میان شکنجه‌گر و شکنجه‌شدگان می‌گردد.

%۶۱

باعث ایجاد آسیب‌های جسمی و روحی بر فرد مورد شکنجه می‌شود.

%۴

هیچ‌کدام

%۴

ترجیح می‌دهم پاسخ ندهم

%۲۷

تمامیت نظام سیاسی جامعه را مخدوش می‌کند.

%۳۱

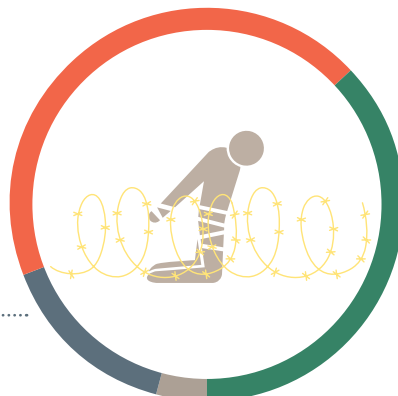
به اعتبار جامعه خدشه وارد می‌کند.

اگر به شما بگویند شکنجه به دلیل منع از سوی «کنوانسیون منع شکنجه سازمان ملل متحد» که توسط ۱۵۹ کشور از جمله کشور شما تصویب شده، غیرقانونی محسوب می‌شود، آیا نظرتان راجع به آن تغییری خواهد کرد؟*

نزدیک به ۶۰٪ کسانی که در نظرسنجی حضور داشتند، حتی پس از آنکه دریافتند شکنجه از سوی قانون منع شده، معتقد بودند که شکنجه پیکارجویان دشمن برخی اوقات و یا همیشه قابل قبول است.

%۳۷

بله، من نمی‌دانستم کشورم به منع شکنجه رأی داده است.

%۴۴

خیر، به نظر من شکنجه برخی اوقات بلامانع است.

%۱۵

خیر، به نظر من، شکنجه همیشه قابل قبول و بخشی از جنگ است.

%۴

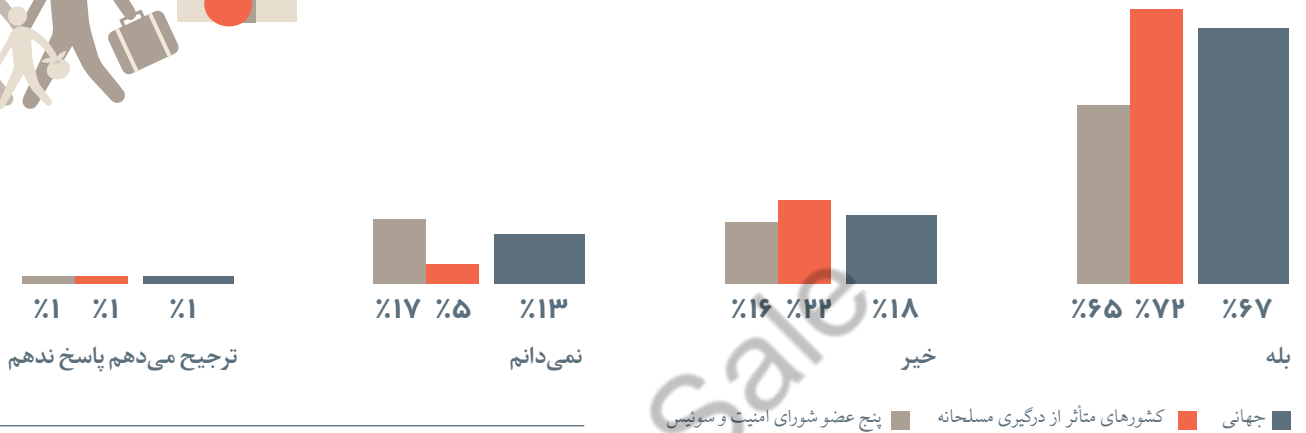
ترجیح می‌دهم پاسخ ندهم

*این سؤال فقط از کسانی پرسیده شد که گفته بودند شکنجه مبارز اسیر دشمن قابل قبول است.

مهاجرت

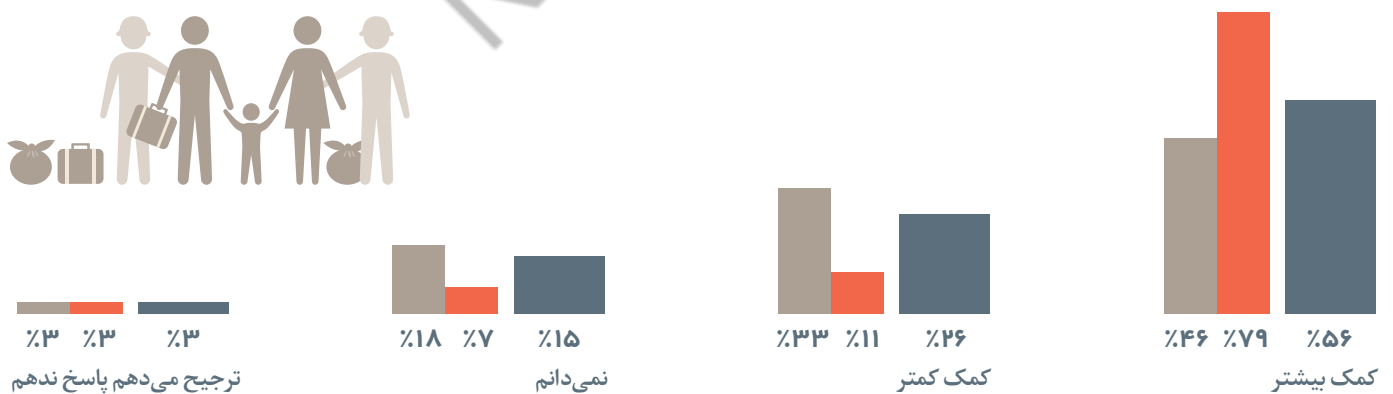
به نظر شما، اگر پیکارجویان قوانین جنگ را بیشتر رعایت می کردند، آیا غیرنظامیان کمتری مجبور به ترک کشورشان می شدند؟

بیش از دو-سوم همه پاسخ دهندگان معتقدند که در این صورت غیرنظامیان کمتری به ترک کشورشان تمایل می داشتند. این رقم در کشورهای متأثر از درگیری مسلحانه به طور چشمگیری بالاتر است.

آیا مایل هستید کشورتان به مردمی که به دلیل درگیری از کشورشان گریخته اند کمک بشردوستانه بیشتری ارائه دهد یا خیر؟

در مجموع، بالای 50٪ از پاسخ دهندگان به حضور بیشتر کشورها در این صحنه تمایل داشتند. اما تضاد قابل توجهی میان نتایج 5 کشور عضو شورای امنیت و سوئیس (با تنها 46٪ موافق کمک بیشتر در بحث مهاجرت) و کشورهای متأثر از درگیری (یا 79٪ اعتقاد به الزام ارائه کمک بیشتر) وجود دارد.

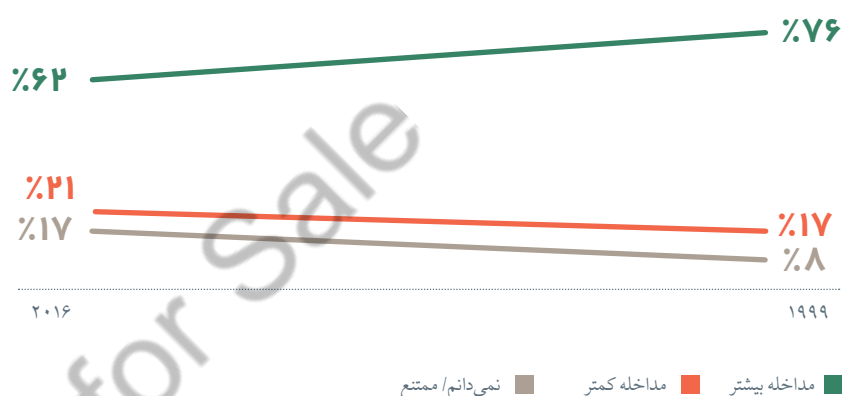
اگر قوانین جنگ رعایت می شد، مردم کمتری مجبور به ترک خانه خود می شدند.

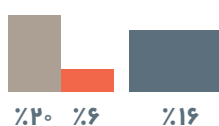
مداخله سیاسی

آیا مایل هستید در آینده شاهد مداخله سیاسی بیشتر/کمتری از سوی جامعه بین‌الملل جهت کمک به توقف موارد نقض قوانین جنگ باشید؟

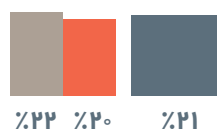
نسبت بسیار چشمگیری از مردم حاضر در نظرسنجی ۲۰۱۶ ساکن در کشورهای متأثر از درگیری مایل هستند تا مداخله سیاسی بیشتری را در راستای توقف موارد نقض قوانین جنگ شاهد باشند. اما به طور کلی، نسبت کسانی که به مداخله سیاسی تمایل دارند نسبت به سال ۱۹۹۹ به طور فزاینده‌ای کاهش یافته است.

ترجیح می‌دهم پاسخ ندهم

نمی‌دانم

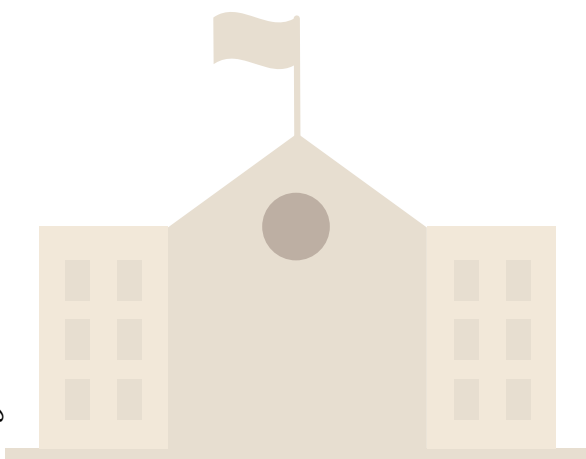

مداخله کمتر

مداخله بیشتر

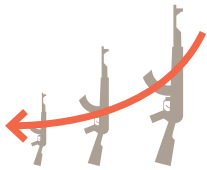
■ جهانی (Dark Blue), ■ کشورهای متأثر از درگیری مسلحانه (Red), ■ پنج عضو شورای امنیت و سوئیس (Grey)

کاهش شمار قربانیان

در زیر، فهرستی از روش‌های مختلف برای کاهش شمار قربانیان جنگ آمده است. هریک از آن‌ها را بر اساس مقیاس‌های بی‌اهمیت، کم‌اهمیت، نسبتاً مهم و بسیار مهم رتبه‌بندی کنید.

گزینه «بسیار مهم» و «نسبتاً مهم» در درصد‌های زیر منعکس شده‌اند.

%۵۸

کاهش تعداد تسلیحاتی که در جهان در دسترس سربازان و جنگجویان است

%۶۹

افزایش پوشش خبری از جنگ‌ها برای بازتاب جنایات جنگی

%۷۱

افزایش دقت تسلیحات جهت کاهش تلفات غیرعمدی

%۷۴

افزایش میزان پاسخگویی نسبت به جنایات جنگی از سوی دادگاه‌های بین‌المللی

%۷۴

افزایش اثربخشی قوانین و قواعدی که عملکرد مبارزان در جنگ را محدود می‌سازد.

قریب به سه-چهارم کل پاسخ‌دهندگان معتقدند که افزایش اثربخشی قوانین جنگ و مسئولیت‌پذیری از سوی دادگاه‌های بین‌المللی به کاهش شمار قربانیان جنگ کمک می‌کند. در مقابل، هنگامی که از آنان پرسیده شد چه چیزی بر رفتار رزمندگان اثر دارد، پاسخ‌دهندگان تهدید به مجازات توسط دادگاه‌های بین‌المللی را کم‌اثرترین عامل قلمداد کردند. رهبران نظامی و هم‌زمان آنان بیشترین تأثیر را بر رفتار رزمندگان دارند.

در فهرست زیر، چه کسانی یا چیزهایی بیشترین تأثیر را بر رفتار رزمندگان در زمان جنگ می‌گذارند؟ هریک را به ترتیب بی‌اثر، کم‌اثر، اثرگذار و بسیار اثرگذار دسته‌بندی نمایید.

گزینه «بسیار اثرگذار» و «اثرگذار» در درصد‌های زیر منعکس شده‌اند.

%۵۰

تهدید به مجازات از سوی دادگاه‌های ملی

%۵۰

تهدید به مجازات از سوی دادگاه‌های بین‌المللی

%۵۵

رهبران مذهبی

%۵۵

رهبران اجتماعی

%۶۷

هم‌زمان

%۸۱

رهبران نظامی

احترام به قوانین جنگ می‌تواند موجب کاهش تعداد قربانیان شود.

قوانین جنگ روشن هستند

درباره شکنجه

شکنجه و تمامی انواع سوء رفتار به طور مطلق توسط معاهدات بین‌المللی و حقوق عرفی منع شده است. این امر به همه کشورهای طرف‌های درگیری‌های مسلحانه تعمیم می‌یابد و به هیچ وجه و تحت هیچ شرایطی استثنایی ندارد. همه مردم تحت تأثیرات فرساینده شکنجه بر جامعه قرار می‌گیرند، به ویژه اگر مجازاتی در بر نداشته باشد که این خود، باعث بروز نفرت و استمرار خشونت می‌گردد. همچنین، تحقیقات نشان می‌دهد که شکنجه ثمربخش نیست، چراکه اطلاعات به دست آمده از این طریق قابل اطمینان نیست.

درباره خدمات درمانی

همه افراد، فارغ از تعلق به هر یک از طرفین و یا وابستگی سیاسی یا غیره، در زمان درگیری مسلحانه حق برخورداری از خدمات درمانی را دارند. حمله به کارکنان، تأسیسات و خودروهای امدادی و درمانی با استناد به قوانین جنگ غیرقانونی می‌باشد. کارکنان درمانی نباید به دلیل مراقبت از بیماران و مجروحین دشمن هدف قرار گیرند. پزشک معالج دشمن شما، دشمن شما نیست. زندانی مجروح یا بیمار باید از مراقبت درمانی مناسب برخوردار شود.

درباره غیرنظامیان

هدف‌گیری عمدانه غیرنظامیان و حملات کور بر علیه شهرها یا روستاهای پرجمعیت ممنوع می‌باشد و لازم است تمامی اقدامات احتیاطی ممکن جهت جلوگیری از آسیب‌رسانی به غیرنظامیان و منازل آن‌ها یا نابودی اقلام ضروری برای حیات آنان نظیر منابع آب، محصولات کشاورزی، دام و غیره اتخاذ شود. غیرنظامیان حق دریافت کمک موردنیازشان را دارند و مورد هدف قرار دادن امدادگران و کارکنان درمانی ممنوع است.

درباره مهاجرت

مردم ساکن در کشورهای متأثر از درگیری، از سر هوس از خانه و کاشانه خویش فرار نمی‌کنند. میان نقض آشکار قوانین جنگ و بی‌خانمانی اجباری رابطه‌ای مستقیم وجود دارد. سیاست‌های مهاجرت باید همانند سیاست‌های بشردوستانه باشند، بدین معنا که مبانی انسانیت را سرلوحه خود قرار دهند. مهاجران آسیب‌پذیر، فارغ از وضعیت حقوقی یا نامی که به آن‌ها داده می‌شود، به کمک‌های ویژه نیاز دارند. بازداشت مهاجران باید آخرین گزینه باشد و کشورها باید اصل عدم بازگشت اجباری (دال بر اینکه نباید کسی را به جایی بازگرداند که حقوق اولیه وی مورد تعرض قرار می‌گیرد) را رعایت نمایند.

نحوه برخورد با کسانی که در درگیری‌های مسلحانه حضور دارند مهم است و می‌تواند بازتوان‌یابی جوامع را پس از پایان درگیری تحت تأثیر قرار دهد.

روش تحقیق

- اعداد و ارقام موجود در نمودارها و جداول (با استناد به اعداد اولیه) گرد شده‌اند و ممکن است با جمع دستی اعداد تطابق نداشته باشند.
- نتایجی که تفاوت‌های معنادار و از نظر آماری چشمگیری را از خود نشان می‌دهند (آزموده شده بر اساس محاسبات نسبت و حجم نمونه) در نگارش‌های تکمیلی در کنار ترسیم داده‌ها ارائه شده‌اند.
- جهت کسب اطلاعات بیشتر درباره روش‌شناسی، نظیر پرسشنامه تفصیلی نظرسنجی، حجم نمونه و موقعیت مکانی هر کشور، به تارنمای www.icrc.org/peopleonwar مراجعه نمایید.

- نظرسنجی «مردم و جنگ ۲۰۱۶» بازتاب‌دهنده نقطه‌نظرات مردم در ۱۶ کشور است. اگرچه این نظرسنجی تحقیقی دانشگاهی نیست، اما نشانگر تفکر مردم کشورهای متأثر از درگیری‌های مسلحانه و نیز ساکنان ۵ کشور عضو شورای امنیت و سوئیس نسبت به طیفی از مسائل مربوط به جنگ است.
- این نظرسنجی در ۱۶ کشور از ژوئن تا سپتامبر ۲۰۱۶ به صورت آنلاین، رودررو و مصاحبه به کمک تماس کامپیوتری میان ۸۰۰، ۱۰۰۰ و ۵۰۰۰ فرد بالغ در بازه سنی ۱۸ تا ۷۰ سال انجام و روش، زمان‌بندی و حجم نمونه بنا به هر کشور تعیین شد.
- نمونه‌گیری تصادفی در ۱۵ کشور استفاده شد و بنا به ملاحظات عملیاتی، نظرسنجی در سوریه انجام نگرفت و در عوض، پاسخ‌دهندگان از میان سوریانی که هم‌اکنون در لبنان زندگی می‌کنند انتخاب شدند. نهاد همکار مؤسسه بین‌المللی وین/گالوپ در لبنان ارتباط پایه و روش گلوله برفی را جهت شناسایی مکان و نظرسنجی از سوری‌های مقیم لبنان به کار گرفت.
- نتایج به نحوی وزن دهی شد تا اطمینان حاصل شود که نمونه مورد بررسی نمایانگر درستی از جمعیت اصلی است.

Not for Sale

مأموریت

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ سازمانی بی‌غرض، بی‌طرف و مستقل است که فعالیت‌های بشردوستانه آن حمایت از حیات و کرامت قربانیان جنگ و دیگر شرایط خشونت آمیز و امدادسانی به آنهاست.

همچنین کمیته بین‌المللی صلیب سرخ تلاش می‌کند با ارتقا و ترویج حقوق بشردوستانه و اصول جهانی انسانی از درد و رنج جلوگیری کند.

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ که در سال ۱۸۶۳ میلادی (۱۲۴۲ ه.ش.) پایه‌گذاری شد، منشأ کنوانسیون‌های ژنو و نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر است. این سازمان، هدایت و هماهنگی فعالیت‌های بین‌المللی نهضت در جنگ و دیگر وضعیت‌های خشونت آمیز را برعهده دارد.

Not for Sale

